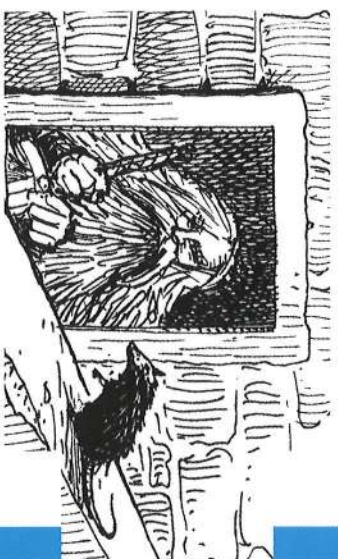

De jongen die wilde leren griezelen

Jakob wilde leren griezelen, daarom trok hij de wijde wereld in. Maar wat hij ook probeerde, griezelen leerde hij niet. Tot hij hoorde vertellen over een spookkasteel, waar geen mens ooit levend vandaan kwam. Hij besloot er de nacht door te brengen ...

De jongen die wilde leren griezelen

ag Vernelen en Geert Verscheure

BIB-BOX

Bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

a Sanoma company

BIB-BOX

ook op [bingel](http://bingel.be)

Ben jij wel eens bang?

Bang voor het donker, voor spinnen of voor spoken?

Wel, de jongen uit dit sprookje was nooit bang.

Voor niets of niemand.

Zijn naam was Jakob.

Jakob was niet bijzonder slim, maar hij was heel aardig.

Zijn vader vond hem maar een domme jongen.

Als er iets te doen was, moest zijn oudere broer het altijd opknappen.

Behalve wanneer er diep in de nacht iets gehaald moest worden.

Dan durfde de oudste broer niet te gaan.

Maar Jakob durfde het wel.

Zijn broer zei dan: 'Dat je dat durft,

Jakob! Zoiets griezeligs!'

En Jakob zei dan: 'Ik weet niet eens wat griezelig is.

Dat zal weer zo'n kunst zijn waarvan ik niets begrijp.'

Op een dag zei zijn vader tegen hem:
'Hoor eens hier, kleine. Kijk eens hoe je
broer zijn best doet, maar aan jou heb ik
niets. Het wordt tijd dat jij ook een vak
leert.'
'Maar vader,' zei Jakob, 'ik wil best wat
leren. Ja, nu ik erover nadenk, wil ik
graag leren griezelen.'
De vader zuchtte en antwoordde:
'Griezelen zul je wel leren. Maar rijk zul
je er nooit mee worden.'

Niet lang daarna kwam de koster op
bezoek.
De vader van Jakob klaagde dat zijn
zoon dom was.
'Toen ik vroeg welk vak hij wilde leren,
zei hij dat hij wilde leren griezelen! Kun
je dat geloven?'
'Als dat alles is,' zei de koster, 'stuurt u
hem dan maar naar mij.'

Jakob ging een tijdje bij de koster
wonen.

Na een paar dagen wakte de koster hem
in het midden van de nacht.

'Ga nu maar de klok luiden', zei hij.

Zonder morren stond Jakob op en in het
donker beklom hij de kerktoren.

Toen hij boven kwam en zich omdraaide
om het klokkentouw te pakken, stond hij
oog in oog met een spook.

'Wie ben jij?' vroeg Jakob.

Maar het spook zweeg en bleef stokstijf
staan.

'Geef antwoord,' zei Jakob, 'of ga weg.

Je hebt hier niets te zoeken.'

Nog steeds zei het spook niets.

'Laatste kans', zei Jakob. 'Zeg wie je bent of ik gooi je de trap af.'

Maar het spook bleef zwijgen.

De jongen nam een aanloop en duwde het spook van de trap.

'Au, au, au! Mijn been!' huilde het spook nu. 'Uit mijn ogen, stommeling!'

Toen begreep Jakob dat het de koster was.

Hij had een laken over zijn hoofd gegooid om Jakob bang te maken.

Thuis vertelde hij alles aan zijn vader.

'Ach', zuchtte zijn vader. 'Met jou heb ik niets dan problemen. Ga de wijde wereld in en vertel niemand waar je vandaan komt.'

'Als dat alles is wat u van mij verlangt,' zei Jakob, 'kan ik me daar makkelijk aan houden.'

Dus trok Jakob de wijde wereld in.
Hij had het best naar zijn zin.
Er was maar één ding dat hij nog wilde,
en dat was leren griezelen.
Op een dag hoorde hij een verhaal over
een spookkasteel.
Misschien kan ik daar leren griezelen,
dacht hij.
Hij ging naar de koning om er meer over
te weten.

'Op dat spookkasteel', sprak de koning,
'rust al eeuwen een vloek. Niemand
durft er te komen. De schatten die er
liggen, worden bewaakt door boze
geesten. Wie een nacht in het kasteel
waakt, bevrijdt het van zijn vloek. Aan
die dappere man belooft ik de hand
van mijn dochter én een deel van de
schaten.'
'O', zei Jakob. 'Dat wil ik wel proberen.'
'Goed', sprak de koning. 'Drie dingen
mag je meenemen naar het kasteel.'
'Dan vraag ik om een vuur, een
draaibank en een houtsnijbank met een
mes', zei Jakob.

Toen de avond viel, ging Jakob naar het kasteel. Hij legde een vuur aan in een van de zalen, zette de houtsnijbank met het mes ernaast en ging op de draaibank zitten.

Een hele tijd keek hij voor zich uit.

'Ach, kon ik maar griezelen', zei hij.

'Maar hier zal ik het ook niet leren.'

Tegen middernacht stond hij op om nog wat hout op het vuur te leggen.

Opeens hoorde hij een vreselijk geschreeuw: 'Aui Miauw! Wat hebben wij het koud!'

'Je hoeft niet zo te schreeuwen', zei Jakob.

'Kom maar bij het vuur zitten om je te warmen.'

Met een geweldige sprong kwamen twee grote zwarte katten op hem af.

Ze hadden gloeiende ogen en enorme klauwen.

Ze gingen ieder aan een kant van Jakob zitten en keken hem hongerig aan.

Na een poosje, toen ze warm waren geworden, sisten ze: 'En nu gaan we je aan stukken scheuren.'

Maar Jakob nam ze vlug bij hun nekel vast, schroefde hen vast op de houtsnijbank en vijlde hun scherpe klauwen en tanden bij.

'Zo', zei hij tevreden. 'Nu kunnen jullie geen kwaad meer doen.'

En de katten gingen er vlug vandoor.

Jakob geeuwde.

In de hoek van de zaal zag hij een groot bed staan, waarin hij ging liggen.

Maar toen hij zijn ogen sloot om te slapen, begon het bed door het kasteel te glijden.

Het suisde door de zalen, hobbelde de trappen op en af en hotste en botste over de drempels.

Tot het opeens omsloeg en als een berg boven op Jakob kwam te liggen.

Het probeerde hem te verstikken!

Maar Jakob kroop vlug onder de lakens vandaan en zei: 'Dat was leuk! Wat gaat er nog gebeuren?'

Hij hoefde niet lang te wachten.

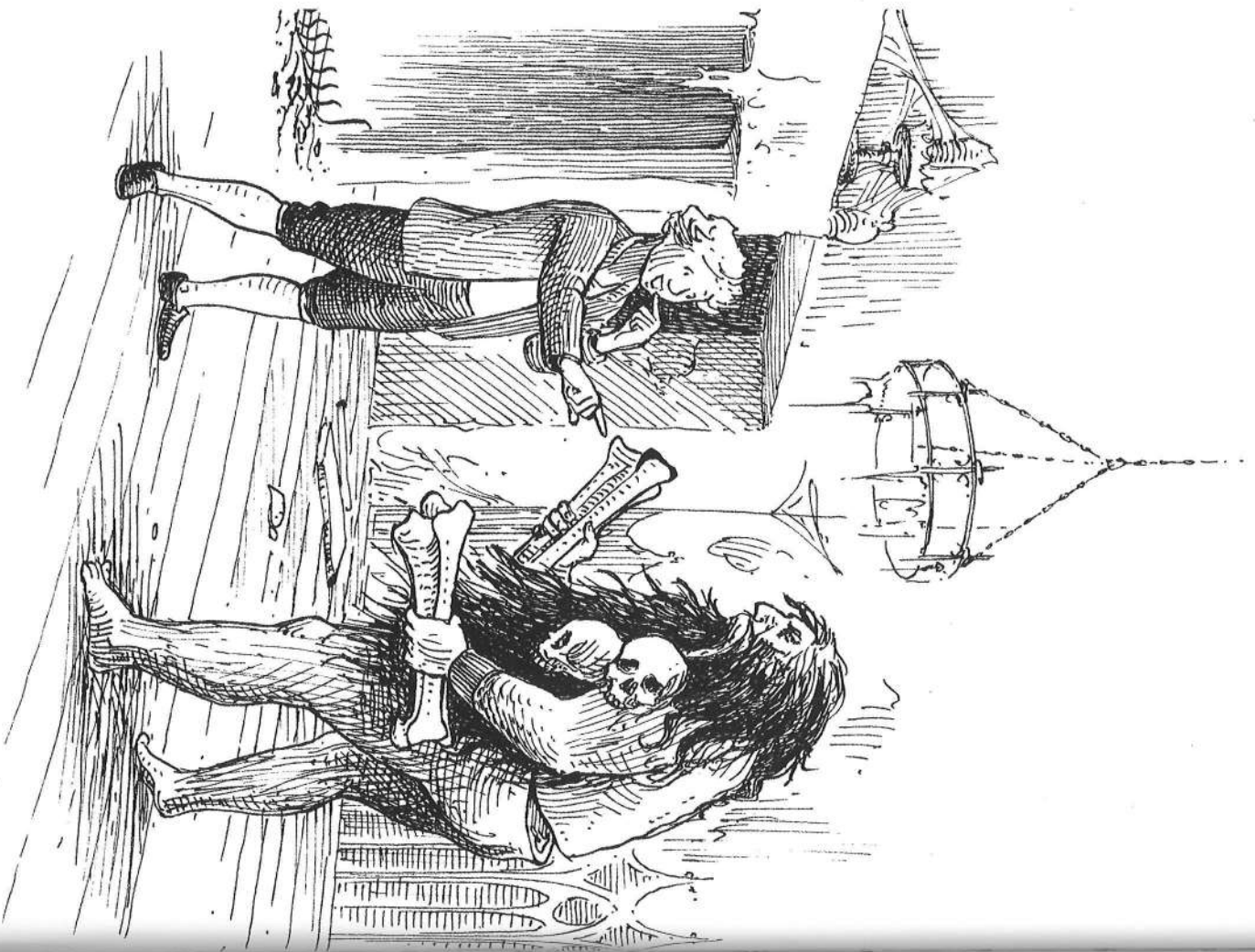
Met een luide schreeuw viel een halve mens uit de schoorsteen naar beneden.

'Hola', zei Jakob. 'Dat is niet genoeg, er hoort nog een helft bij.'

En toen viel ook de andere helft naar beneden.

Jakob zette de twee stukken tegen elkaar en één tel later zat een afschuwelijke man met een baard naast hem.

Jakob zag dat hij negen knekels en twee doodskoppen bij zich had.

'Zullen we daarmee kegelen?' vroeg hij aan de man.

'Dat is goed', zei de man. 'Als ik win, eet ik je op.'

'Deze ballen zijn niet helemaal rond', zei Jakob.

Hij nam de doodskoppen, klemde ze in de draaibank en draaide ze rond.

'Ziezo, nu rollen ze beter.'

Ze speelden, en Jakob won drie keer.

'En toch eet ik je op!' schreeuwde de man.

'Dat zal je niet lukken', zei Jakob.

Hij nam de man bij zijn baard en gooide hem het raam uit.

Door het raam zag hij dat het al licht begon te worden.

Niet veel later kwam de koning binnen.
'Ik zie dat je de vloek hebt verbroken', zei hij. 'Vanaf nu ben je een rijk man, en je mag mijn dochter trouwen.'
'Dat is allemaal goed en wel,' zei Jakob, 'maar ik weet nog steeds niet wat griezelen is.'
De bruiloft werd gevierd en Jakob was heel gelukkig met zijn bruid. En toch zei hij de hele tijd: 'Als ik maar kon griezelen!'

Over auteur Aag Vernelen

Hallo, ik ben Aag. Verhalen schrijven is mijn beroep en dat maakt me heel gelukkig. Er is niets wat ik liever doe. Toen ik zo oud was als jij, schreef ik al verhalen. En ik ben er nooit mee gestopt. Soms leer ik aan andere grote mensen hoe ze leuke verhalen voor kinderen kunnen schrijven. Dat vind ik ook leuk.

Verder ben ik gek op dieren. Als kind had ik wel eens een hond, twee katten, zes chinchilla's, twee ratten en twee valparkieten tegelijkertijd. Nu houd ik het op een hondje, twee katten en twee kippen. Dieren spelen vaak een belangrijke rol in mijn verhalen.

Met mijn man en onze twee zonen Beer en Mees woon ik sinds kort in Spanje. Daar is het lekker warm en ook heel rustig. We wonen in de bergen en toch ook dicht bij de zee. Ik zou nergens liever willen wonen!

Op www.aagvernelen.be kun je meer lezen over mij en mijn boeken.

Anderen boeken van Aag in Bib-Box:

- ◆ Muizenverdriet
- Hector is verliefd
- ★ Hondendagen

De jonge koningin wilde haar man graag gelukkig maken.

Midden in de nacht haalde ze een emmer met ijskoud water vol kleine visjes en gooide die over hem uit.

De gladder visjes spartelden in het bed om hem heen.

Toen schreeuwde hij: 'O, wat griezelig, lieve vrouw! Nu weet ik eindelijk wat griezelen is!'